

معضل "ساده گرفتن" حریف در شمشیربازی

ترجمه: عباسعلی فاریابی (۱۳۹۸/۱۲/۱۶)

آیا بعضی اوقات "ساده گرفتن" در برابر برخی حریف ها درست است؟ ممکن است پاسخ غیر ارادی این باشد که بگوییم: "البته که نه! زیرا ما همیشه باید بهترین بازی خود را ارائه کنیم!". اما حقیقت این است که این کار به همین آسانی هم نیست.

موقعیت های پیچیده

جامعه شمشیربازی خیلی کوچک است. اما در مسابقات، می توانیم تفاوت هایی در موقعیت های مختلف مشاهده کنیم. در اینجا به چند مورد می پردازیم که شاید خیلی ساده به نظر نرسند:

۱. در بازی با یک حریف کاملاً بی تجربه در یک رقابت محلی چه می کنید؟
۲. بعضی اوقات در مسابقات باشگاهی ممکن است با حریفی روبرو شوید که دوست شما باشد و بدانید که اوقات سختی را پشت سر می گذارد، آیا برای اینکه احساس بهتری پیدا کند باید به او اجازه دهید برنده شود؟
۳. در یک بازی تمرینی مقابل یک شمشیرباز کم تجربه، آیا برای تقویت اعتماد به نفس او باید بگذارید پیروز شود؟
۴. اگر شما از قبل عضو تیم ملی شده اید و در یک بازی با دوست تان قرار گرفته اید که برای انتخاب شدن نیاز به این برد دارد، آیا باید به او اجازه دهید شما را ببرد؟

اینها شرایط پیچیده و حساسی هستند. و ما همیشه برای پیروزی و کسب امتیاز وارد بازی نمی شویم. همه ما انسان هستیم و دوست داریم که به عنوان یک شمشیرباز نسبت به هممنوع های خود به عنوان یک انسان اهمیت دهیم.

حال، سوال این است که، چه چیزی دقیقاً مهم است؟

شما نمی توانید کسی را گول بزنید

اگرچه موقع ساده گرفتن یک بازی به نظر می رسد که دارید به طرف مقابل کمک می کنید، اما واقعاً این گونه نیست. در سناریوی اول، به نظر می رسد که رعایت حال حریف خوب باشد، زیرا وقتی به او اجازه می دهید یک امتیاز بگیرد، اعتماد به نفس او بیشتر می شود. اما به هر حال

طرف مقابل می داند که شما گذاشته اید تا این اتفاق بیفتد! این در موردهای ۲ و ۳ نیز صدق می کند، این شمشیربازها حتما می دانند که به آنها اجازه داده اید که یک امتیاز از شما بگیرند.

در چنین بازی هایی این حقیقت بر کسی پوشیده نیست که شما حد اکثر تلاش شمشیربازی خود را نمی کنید. همه می توانند به شما بگویند که شما مانند همیشه بازی نمی کنید، به این دلیل که آنها می دانند که عملکرد شما خیلی بهتر از این حرف هاست. البته شاید قصد ما کمک به شمشیربازان پایین تر از خود باشد، اما این قطعاً راه آن نیست.

مربیان و داور بازی شما می دانند که شما در حال دادن امتیاز به حریف هستید. تماشاچیان نیز به خوبی می دانند که شما دارید بازی را به حریف واگذار می کنید. همه بر این مسئله واقف هستند اما هیچ کاری از عهده شان بر نمی آید، و این باعث می شود که حس آنها به جای بهتر شدن، بدتر شود.

هرگز به کسی بازی ندهید

بازی دادن به کسی به هر دلیلی یک عمل ناجوانمردانه و غیر ورزشی است، به خصوص در سناریوی آخر ما. اگر شما این کار را انجام داده باشید تا به انتخاب یک دوست کمک کنید و مسئولین مسابقات مچ شما را بگیرند، می تواند به دلیل **تقلب** عواقب جدی برای شما داشته باشد. ما در شمشیربازی با چنین عمل ناشایستی برخورد بسیار جدی می کنیم، و این چیزی نیست که شما بخواهید مرتکب آن شوید.

اگر دوست شما دچار چالش انتخاب شدن است، جواب این نیست که از طریق تقلب به او کمک کنید، بلکه راه آن این است که به او یاری کنید تا بهتر شود. به او پیشنهاد تمرین بیشتر بدهید، یا برخی از تکنیک های آموزشی که به شما در پیشرفت تان بیشتر کمک کرده است، پیشنهاد دهید. اگر کسی از شما بخواهد از طریق تقلب به او کمک کنید، حتی اگر به نظر برسد که به او لطف می کنید، او دوست شما نیست.

تقلب از هر نوع چیزی نیست که زیاد در شمشیربازی با آن روبرو می شویم، اما این نوع یعنی عبور از خط قرمز است. بگذارید واضح باشیم – بازی دادن **غیرقانونی** است حتی در یک مسابقه محلی. حتی در مسابقات درون باشگاهی. حتی در یک بازی از دور مقدماتی. به هیچ وجه این کار را نکنید. ابداً.

با ساده گرفتن بازی، خودتان را ارضا نکنید

هنگامی که درگیر این مسئله می شویم، در واقع در حال ارائه نمایشی از غرور و شخصیت خودمان هستیم، و هیچ توجیه دیگری نمی تواند داشته باشد. شما یا به این فکر هستید که خودتان را آنچنان شمشیرباز شگفت انگیزی نشان دهید که در حال لطف به شخصی با تجربه کمتری هستید، گویا برای او احساس تاسف می کنید، یا اینکه در جهت مقابل دچار خودنمایی و پز دادن شده اید. و هیچ یک از این روحیه ها با روح شمشیربازی سازگار نیست.

دادن چیزی به افراد دیگر حس خوبی به انسان می دهد، اینطور نیست؟ وقتی به بازیکنی اجازه می دهید که از شما یک امتیاز بگیرد، شاید به نظر شما برسد که در حق او خوبی کرده اید. اما واقعیت این است که شما به هیچ وجه در مورد او لطف نمی کنید، بلکه در حال ارضای خودتان هستید. حتی اگر هدف شما کاملاً والا باشد، نتیجه آن چیزی نیست که شما فکر می کنید. شما به جای اینکه طرف مقابل را خوشنود کنید، در واقع در حال راضی کردن نفس خودتان هستید.

به منظور جلوگیری از درگیر شدن تان در هر یک از این موارد، وارد میدان شوید و بهترین های خود را در معرض نمایش قرار دهید. همه چیز را تمیز و متمرکز نگه دارید، و نگران نجات دادن کسی نباشید. اینجا جای شما برای نجات دیگران نیست. در حقیقت، هنگامی که توانایی های خود را روی پیست شمشیربازی تنزل می دهید، در واقع به حریف خود توهین می کنید. شما با عمل خود به حریف می گویند که او به اندازه شما خوب نیست. چه کسی می داند؟ شاید او ذاتاً بازیکن بزرگی باشد حتی اگر تازه وارد هست.

از طرف دیگر، اگر بخواهید به دلیل غرور محاسبه اشتباهی انجام دهید، احتمال آن هست که خود را خجالت زده کنید. شاید هم فکر کنید با دادن امتیاز به بازیکن در واقع دارید به او مهربانی می کنید. خوب حالا اگر محاسبات شما اشتباه باشد و او از آنچه فکر می کردید بهتر باشد، ممکن است نتوانید از عهده او برآید و در نهایت شما را شکست دهد. به یاد داشته باشید که شمشیربازی شطرنج است. شمشیربازها اغلب اوقات بلوف می زنند و مهارت های خود را پنهان می کنند تا حریف فکر کند که سطح بازی او آنچنان خوب نیست.

هر امتیازی اهمیت خودش را دارد

اگر در یک تورنمنت در حال بازی هستید، تک تک امتیازهای شما مهم هستند. در **دور مقدماتی** (پول)، محاسبه این امتیازها در جدول رده بندی مقدماتی جایگاه شما برای دور حذفی را تعیین می کند. و شما نباید حتی یک امتیاز ناقابل را از دست بدهید.

بخشی از ماهیت شمشیربازی که باعث رشد خودکار شخص می شود، ماهیت انفرادی این ورزش است. هر کدام از ما با هر ضربه ای که می زنیم مسیر پیشرفت خود را به جلو پیش می بریم. و هر شمشیربازی وظیفه فوق العاده ای در ایجاد پیروزی های خود دارد. این بدان معناست که ما باید با **باخت های خود نیز مقابله کنیم**، و این سبب می شود که پیروزی های ما بسیار شیرین تر شود.

اگر می توانید یک مسابقه را برنده شوید، باید آن را ببرید. حتی اگر نتیجه فعلی شما برای صعود به دور بعدی کافی باشد، هر برد جایگاه بهتری در صدر جدول مسابقات به شما می دهد، و همچنین به رشد بهتر شما کمک می کند. حتی در یک مسابقه محلی، خوب است که در همه بازی های خود پیروز شوید. در مسابقات باشگاهی مربی شما در حال تماشای بازی تان هست و او نیاز دارد که نقص های واقعی شما را ببیند. و اگر بازی شما نمایشی باشد، بنابراین خودتان ضرر خواهید کرد، زیرا مربی شما به طور بالقوه اصلاح کارهایی را شروع خواهد کرد که نیازی به کار روی آنها نیست، یا اینکه برنامه تمرین یا قضاوت بازی شما زیر سوال خواهد رفت.

شما در دوره شمشیربازی خود به اندازه کافی باخت خواهید داشت و امتیازات زیادی را خواهید داد. بنابراین هر ضربه ای که می زنید ارزشمند است و نباید حتی یک مورد را از دست داد. شما با شمشیربازهایی روبرو خواهید شد که از شما بهتر هستند و امتیازهای زیادی را از شما خواهند گرفت. و در حال حاضر نیازی نیست که امتیازی به کسی بدهید.

به جای ساده گرفتن بازی، چه کار باید کرد؟

علی رغم همه مطالب فوق در مورد آسان نگرفتن حریف، این بدان معنی نیست که شما باید با یک بازیکن تازه کار درست با همان حسی که با یک حریف هم سطح بازی می کنید، رقابت کنید.

اگر در حال بازی با حریفی هستید که دچار کشمکش است و یا توانایی کمتری نسبت به شما دارد، برای شما بهتر است که آن مسابقه را به سرعت به اتمام برسانید. **شُل نگیرید**، و هرچه زودتر آن را تمام کنید تا آن بازیکن بتواند به بازی های بعدی بپردازد. این مورد به ویژه برای دوستی که تورنمنت جاری روز بد اوست بسیار خوب است. او امروز نخواهد توانست از شما چیزی بیاموزد، بنابراین سریع پیش بروید و کار را تمام کنید. این کار به معنای نمایش نیست، بلکه در حق او مهربانی می کنید.

نقطه مقابل این است که می توانید **آهسته تر** کار کنید، به ویژه اگر فکر می کنید این امر به پیشرفت حریف کمک می کند. اگر احساس می کنید که شمشیرباز مقابل سود خواهد برد، به او فرصت دهید تا از طریق مسابقه چیز جدیدی بیاموزد. موقعی که در حال بازی با بازیکنان نوآموز هستید این کا واقعاً کارساز است، زیرا مبتدیان برای یادگیری و رشد به چنین موقعیت هایی نیاز دارند.

کار دیگری که می‌توانید انجام دهید این است که **از نظر فیزیکی خیلی سخت نگیرید**. اگر در حال بازی با شمشیربازی هستید که به وضوح با قدرت بدنی شما مطابقت ندارد، کمی کوتاه بیایید و از لبه تیز شمشیرتان بر علیه او استفاده نکنید. به هر حال، یک ضربه یک ضربه است و یک پیروزی یک پیروزی است، و هیچ دلیلی وجود ندارد که او تا چندین روز آن باخت بد را احساس کند.

در پایان، شایسته است که پس از مسابقه با حریف خود **مراوده** داشته باشید (البته اگر او از این امر استقبال کند). اگر حریف خود را به راحتی شکست داده‌اید، هنوز هم می‌توانید پس از پایان بازی به کارهایی که او به خوبی انجام داده است، بپردازید. با او دوستانه دست بدهید و از او به خاطر آن بازی خوب تشکر کنید. ورزشکار خوب بودن یعنی همین. این کار تأثیر بسیار بهتری در رشد او خواهد داشت تا اینکه یک امتیاز به او بدهید.

نکته اصلی این است که وقتی ما بهترین عملکرد خود را ارائه ندهیم، برای همه بد است، و هنگامی که شمشیربازها در هر بازی و روبروی هر حریفی نقش خود را با احترام و با صلابت بازی کنند، برای همه خوب خواهد بود.

Igor Chirashnya
[Academy of Fencing Masters Blog](#)